

ЗНАЙДІТЬСЯ НАУКОВОЇ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 18 (717).

П'ятниця, 1 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Захист англійською мовою

26 травня 1962 р. на засіданні державної екзаменаційної комісії біофаку проходив захист дипломних робіт студентами, які виконували свої дослідження на кафедрі мікробіології.

Комісія відзначила глибину, ґрунтовну підготовку мікробіологів, чудове оформлення їх робіт. 10 студентів одержали відмінні оцінки і один студент — оцінку «добре».

Студентка Л. Варбанець захищала свою дипломну роботу англійською мовою. Вона повідомила про головну мету і результати свого дослідження, а потім вільно відповідала на питання членів комісії, які теж ставились англійською мовою. Л. Варбанець, навчаючись в університеті, з великим інтересом ставилась до вивчення англійської мови в групі ст. викладача Б. Д. Авербух.

Захист дипломних робіт іноземними мовами — справа дуже цінна. Цей досвід необхідно поширювати і на інші факультети.

Член-кореспондент АН УРСР,
професор
В. П. ТУЛЬЧИНСЬКА.

женко) звернулось із запрошенням до першого космонавта СРСР Ю. Гагаріна. Космонавт ввічливо відповів:

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ

Одержав Вашого листа. Велике спасибі за увагу до мене. Дуже жалкую, що в зв'язку з зайнятістю не можу з Вами тепер зустрітися.

Бажаю всім студентам факультету відмінних успіхів у навчанні та громадській роботі.

З дружнім привітом

Ю. ГАГАРІН,
льотчик-космонавт СРСР.

Сподіваємось, що Юрій Олексійович ще побуває в нашому університеті і що наш Клуб організує багато ще цікавих і оригінальних зустрічей.

Цікаве починання

На хімічному факультеті організовано Клуб цікавих зустрічей.

Студенти зустрічаються з людьми, творча праця яких і особистий приклад цікаві й корисні для молоді.

Зустріччю з головнокомандую-

чим Одеського військового округу генералом Бабаджаняном клуб розпочав свою роботу. На зустріч прийшло мало студентів, але ті, що прийшли, не жалували. Нещодавно правління Клубу (голова правління — асистент Т. С. Юр-

Доцент Г. Є. ДМИТРИЄВСЬКИЙ.

НАШ ТОВАРИШ

Після розмови з цією дівчиною завжди піднімається настрій і довго пам'ятаєш її добрі очі та посмішку.

Галя Іванова — наш комсорг, один з кращих комсоргів факультету. Ця робота дала можливість краще познайомитись з факультетом, його людьми. Та й її стали краще знати на хімфаці. Знають її як енергійну, принципову й безкорисливу дівчину. Для неї немає таких слів, як «немає часу»,

«не можу», — вона завжди чуйно ставиться до товаришів.

Г. Іванова — член КПРС. Її рекомендували в партію товариші з хімфармзаводу, де вона працювала до університету. Рекомендували й не помилились. В цьому ми впевнені.

Е. ГРИГОРОВИЧ,
студентка 2 курсу хімфаку.

Тематика різноманітна

Політгоди́ни — необхідна і складова частина виховної роботи на всіх курсах. Але вони приносять користь лише тоді, коли проходять організовано і цікаво.

На нашому курсі політгоди́ни проходять непогано. Вони охоплюють найрізноманітніші теми: міжнародні та внутрішні події, огляд журналів, знайомство з мистецтвом і т. п. Немало часу ми присвятили ґрунтовному вивченню матеріалів ХХІІ з'їзду КПРС. Ці політгоди́ни зміло проводив І. Бідний.

Дуже цікаво пройшла політгодина на тему: «Кіномистецтво Італії та Франції», яку організувала Л. Клименко. Виступи ст. А. Дорофєєвої, С. Ілляшенко та інших про творчість артистів були цікавими, багато ілюстрованими. Під кінець була організована віктори-

на. На політгодині, присвяченій об'єднанню мистецтв, зокрема знайомству з російськими художниками-передвижниками, Б. Муха, який побував під час зимових канікул в Москві, відвідав Третьяковську галерею та музей ім. Пушкіна, поділився враженнями від баченого з товаришами по курсу.

Дуже цікаво розповів нам на політгодині про становище у Франції, про незалежність Алжєру «спеціаліст з французького питання» В. Єрмолін.

Ми познайомились з багатьма країнами, їх побутом, звичаями, природними умовами, з їх населенням на одній з чергових політгодин, на яку запросили професора О. Р. Файтельберга. Він розповів нам про своє подорожжання.

Л. БАБЕНКОВА, В. СКОРБА,
студенти ІІІ курсу геофаку.

ПРИЄМНО І КОРИСНО

Той, хто побував на біофаці, одразу помітив стенд пролітну практику студентів з акваріумом у центрі, обрамлений орнаментом із золотисто-зелених маленьких... жу́ків. Це лише одна з останніх робіт нашого гуртка, і це не перша така виставка — з яскравими фотографіями, акуратними експонатами — наслідками перших екскурсій в природу і перших весняних походів.

При кафедрі зоології безхребетних працює науковий студентський гурток, яким керує проф. М. П. Савчук, і гурток любителів природи, під керівництвом ст. викладача Л. Ю. Бешевлі. В роботі гуртка беруть участь багато студентів усіх курсів. Працюють всі з великим ентузіазмом, захопленням та інтересом. Ми зробили багато експонатів та препаратів відповідно до шкільної програми і подарували одній із шкіл Цілинного краю. До 1 Травня ми організували виставку студентських робіт.

В гуртку-ми добре ознайомилися з методикою виготовлення препаратів, що, безперечно, допоможе нам в майбутній роботі.

БОРСУК, ЛУЦЕНКО, ЧЕРНИХ,
студенти ІV курсу біофаку.

Другокурсники мехмату складають залік з німецької мови.

Фото П. Башкарьова.

На все життя

День 16 квітня 1962 року залишиться в моїй пам'яті назавжди. В цей день я, як і мої товариші, встала дуже рано і задовго до початку прийшла до Кремля. Скрізь чути було сміх, пісні і здавалось, що всі давно знайомі, коли один заспівував пісню, через секунду її підхоплювали сотні голосів. Біля 4000 юнаків і дівчат з різних місць нашої країни зібрались на великий комсомольський форум, щоб обговорити, як краще виконати завдання, поставлені перед ними ХХІІ з'їздом КПРС.

І під час кожного виступу мені здавалось, нібито вітер великого життя, величезних справ радянської молоді ввірвався в зал Палацу з'їзду, нібито я побувала на Півдні, на Півночі, у колгоспах, на будовах — так багато цікавого розповіли делегати з'їзду. В їх словах чулась тверда впевненість в перемозі справи комунізму. І правий був М. С. Хрущов, коли

сказав, що «естафету добрих справ» старше покоління передало в надійні руки.

Незабутньою була також для мене зустріч з молодіжною делегацією Англії. Перше, що я почула, було слово «щасливі». Щасливі ми, тому, що маємо можливість вчитись, маємо право на працю і відпочинок. А в Англії з кожних 5 випускників — дітей робітників — одержує роботу тільки один. А які великі суми потрібно вносити за навчання в школах! Коли чуєш такі речі, це глибше відчуєш гордість за нашу Батьківщину, почуваш себе по-справжньому щасливим.

...4 дні... Як швидко вони пролетіли! Але скільки добрих вражень залишили вони в пам'яті на все життя.

І. КУЗНЕЦОВА,
секретар бюро КСМ філфаку,
делегат ХІV з'їзду ВЛКСМ.

Студентка ІІІ курсу філфаку Валя Елефтеріаді відома на факультеті, як активний член профбюро і чуйна людина. Зараз у неї, як і у товаришів, головна турбота — сесія. Всі заліки Валя успішно склала.

ПО ПАМ'ЯТНИХ МІСЦЯХ

Нещодавно кафедру історії КПРС була організована для друкокурсників істафу екскурсія, присвячена 18 роковинам визволення Одеси від німецько-фашистських загарбників.

Ми побували в тих місцях, де проходили оборонні рубежі, де відбувалися запеклі бої. В селі Дофінівці 20 років тому дивізії радянських бійців стояли на смерть 69 днів, захищаючи рідне місто від 18 дивізій озвірих бандитів. Ми піднялися на Жевахову гору, на якій 18 років тому одеські партизани зустрілися з передовими частинами Радянської Армії.

Фашисти перетворили квітуче місто в руїни. 1289 великих будинків було повністю зруйновано. Вони завдали місту незчислених збитків.

Зворушливо і по-діловому

Ідуть останні дні навчання. Тепер уже буквально «на носі» екзаменаційна сесія, яку історики вирішили зустріти в повній готовності. Здавалося б, що не час в таку пору проводити диспути та якісь інші заходи такого роду. Та саме в ці останні дні навчального року історики зібралися на диспут по книзі Оксани Іваненко «Тарасові шляхи». Його було заплановано провести значно раніше, але, невідомо точно, з цієї вини термін проведення безліч разів мінявся. Це, мабуть, і було причиною того, що аудиторія диспутуючих була не такою широкою, якою вона могла б бути. Але зібралися ті, кого глибоко зацікавила, схвилювала ця книга, і тому з таким запалом і зворушенням говорили студенти А. Рубан, В. Тютников, В. Котуз, лаборанти В. Т. Галас, Г. В. Ципіна, викладачі П. І. Воробей, М. Д. Свічарівська, Є. В. Сизоненко та ін.

Учасники диспуту висловлювали і своє невдоволення з приводу невдалого висвітлення деяких положень в книзі, і свої побажання. З деяких питань виникла жвава дискусія, але всі зійшлися на тому, що роман Оксани Іваненко — цінний внесок до скарбниці української радянської літератури. Він являє собою великий інтерес для кожного радянського історика.

Понад 35 років присвятила Оксана Іваненко вивченню життя великого Кобзаря, незламного бунтаря, полум'яного борця за щастя українського народу Т. Г. Шевченка. Вона вивчила дуже багато фактичного матеріалу, документів, в яких розкривався життєвий шлях цієї чудової людини.

Розпочавши з повісті про дитячі роки Т. Г. Шевченка, автор завдяки багаторічній праці створює великий роман, що досить повно відображає життя великого Кобзаря від народження до останніх днів.

Особливо зацікавили історики новим висвітленням діяльності Кирило-Мефодіївського товариства, показом з більшою історичною правдивістю життя і діяльності таких історичних осіб, як Куліш, Костомаров, Забіла, Гребінка та ін. Ці питання в останні роки в радянській історичній науці трактуються по-новому, і Оксана Іваненко

Невпізнанною стала Одеса тепер. Вона великий індустріальний центр. Провідна галузь промисловості — машинобудування. 60 проц. тракторних плугів дає країні завод ім. Жовтневої революції, завод ім. Січневого повстання поставляє більш як 10 проц. автокранів. Чорноморське пароплавання займає перше місце в СРСР по вантажопідйомності і по обсягу перевезених вантажів та пасажирів.

Багато цікавого взяли студенти на екскурсії, яка була б ще цікавішою, коли б студенти зустрілися з учасниками оборони Одеси.

Бюро КСМ курсу намітило ще ряд екскурсій по вивченню історії міста.

В. КИТОРАГА.

Диспут справив на учасників велике враження, вони одностайно вирішили написати автору книги листа з своїми зауваженнями та побажаннями.

Г. МОРОЗ,
студент історичного факультету.

ЦІКАВА ЗНАХІДКА

Нещодавно старший бібліотекар Наукової бібліотеки університету В. С. Фельдман, перебираючи книжки фонду графа Строганова, наштовхнувся на цікаву працю під такою назвою:

«О русском языке

в

Новороссийском крае».

Книжка ця видана в Одесі у 1855 році, має 34 сторінки. Історія її коротенько така. Тодішній попечитель Одеського учбового округу П. Г. Демидов доручив професорові Рішельєвському лицю К. Зеленецькому «составить такую книжку, в которой бы показаны были все неправильности» російської мови в колишньому Новороссийському краї.

Причини цих «неправильностей» Зеленецький вбачає в пізній та багатонаціональній колонізації наших земель. Так, він вказує на те, що з XVII століття ці землі вперше починають заселятися російськими розкольникими та українцями, запорозькими козаками. Далі при Петрі Першому йде заселення сербами, погім молдаванами, болгарами, чехами, угорцями, поляками, албанцями, греками, французами, італійцями, німцями, шотландцями, англійцями і т. д. Таким чином основна маса «новороссийского населения» «составилась из наплыва и смешения трех начал: великорусского, малорусского и смешенного-инородного». Ось саме чому «...русский язык, хотя и господствующий и сделавшийся отечественным для многих инородцев, не сохраняется однако в чистоте своей, а подвержен разным изменениям». Професор вказує на те, що зміни ці носять суто випадковий характер і пояснюються ще й тим, що «в Новороссийском крае нет единства в составе русского населения», а звідси «и в языке нет постоянного образца».

К. Зеленецький вступає в цікаву полеміку з батьком російської лексикографії В. І. Далем, який

Нещодавно партком ОДУ заслухав і обговорив питання про стан вивчення матеріалів XXII з'їзду КПРС в парторганізаціях ректорату і майстерень.

Партійний комітет констатував, що в цих організаціях переважна більшість працівників добре вивчають матеріали XXII з'їзду, Організовано проходять семінари з історії КПРС, якими керує т. Столяр, в гуртках біжучої полі-

В ПАРТКОМІ ОДУ

тики (керівники тт. Беляєв, Костюк, Рибачок, Гризова). Активну участь в роботі семінарів і гуртків беруть тт. Родіонов, Черемних, Глінський, Мільман та ін.

Були відзначені й недоліки у вивченні матеріалів XXII з'їзду. Так, в гуртку біжучої політики в майстернях заняття проводяться під час обідньої перерви. В гуртку

ректорату заняття обмежуються лекціями керівника, слухачі не беруть участі в обговоренні, не в усіх гуртках ведеться облік відвідування, не ведеться щоденник проведених бесід.

Партком намітив конкретні заходи по завершенню занять в сітці політосвіти і підготовці до нового учбового року.

Доц. А. П. ІВАНОВ.

Відгуки на праці наших вчених

«...Створена проф. Кириловим наукова школа розробляє одну з важливих проблем сучасної фізики в галузі оптичних і фотоелектричних властивостей кристалів, що має велике значення для цілого ряду питань прикладного характеру, а також для теорії твердого тіла. Ряд праць проф. Кирилова присвячено вивченню електронних процесів у кристалах в зв'язку з проблемою скритого фотографічного зображення. Ці праці являють собою величезний інтерес і мають принципове значення для розуміння механізму дії світла і природи світлочутливості фотографічних шарів, які становлять центральну проблему наукової фотографії...».

«...Описані вище дослідження не дозволили одержати дані про долю сірчанних сполук після адсорбції. З метою в'яснення цього було застосовано диференційний спектротричний метод Кирилова, який дозволяє безпосередньо спостерігати як утворення, так і руйнування центрів...».

Проф. К. В. ЧИБІСОВ, ст. «Праці радянських вчених в галузі теорії фотографічних емульсій», Журнал наукової і прикладної фотографії та кінематографії, т. II, № 5).

З рецензії на книгу проф. Р. Й. ФАЙТЕЛЬБЕРГА «Всасывание в пищеварительном аппарате».

«...Враховуючи, що Р. Й. Файтельберг один з відомих спеціалістів в СРСР з фізіології всмоктування, не можна не вітати видання його книги, потрібної не лише фізіологам, але й біохімікам і клініцистам.

Література, зібрана і упорядкована в книзі, повністю висчерпана Книга складається з 11 розділів і

закінчення. Слід відзначити, що автор досить повно, в доступній формі викладає всі відомі методи вивчення процесів всмоктування, що полегшує фахівцеві вибір методів дослідження відповідно з поставленим завданням...

...Виключно цікавий для клініцистів розділ, в якому розглядається всмоктувальна діяльність шлунку і кишечника при захворюваннях травного апарату. Книга насичена великим фактичним матеріалом, багато ілюстрована, написана доброю літературною мовою, легко і з інтересом читається.

Безсумнівно, що ця узагальнююча праця з всмоктування швидко розійдеться серед фізіологів та лікарів...».

А. В. СОЛОВОЙОВ,
(Ленінград).

«Физиологический журнал СССР», т. XLVII, 1961.

Гортаючи сторінки історії ОДУ

В квітні 1902 року на запрошення історико-філологічного товариства Новороссийського університету в Одесу приїхав відомий розповідач онезьких билин І. Т. Рябинін.

На 167-му засіданні товариства, присвяченому зустрічі з розповідачем, головував проф. М. М. Ланге, а секретарював проф. Є. М. Щепкін.

Проф. А. А. Кочубинський у вступному слові говорив про значення билин і розповідей, проф. Шейнін висловив думки про походження онезьких билин, які панували в науці.

Виноградов, який супроводжував розповідача билин, розказав присутнім про життя І. Т. Рябиніна та його сім'ю. На закінчення І. Т. Рябинін співав і розповідав онезькі билини.

Доц. Ф. Л. ГОЛЬДІН.

Менше офіційності!

Питання комсомольської роботи, порушені в статті В. Балана, являють собою деякий інтерес. Але не все, на мій погляд, підходить для нашої роботи.

Так, Балан має рацію, коли говорить, що звіт ми слухаємо тоді, коли людина провинилась. Але припустимо, що порушень немає. Все йде добре. Проходить час, і потрібно вислухати комсомольців, щоб вони розповіли про свою роботу. Збирається бюро і починає вислуховання. Хочеться запитати: а чи скаже людина про все, що у неї на душі? Скромний, працьовитий відмінник не буде хвастатись і тільки буде здвигувати плечима і говорити: «Намагаюсь встигати все зробити. Менше відпочиваю, а більше працюю». Ледар зробить навпаки: «Часу немає, важко» і т. д. Висновки? Ніяких! От замість цих самозвітів хочеться запропонувати товариські обговорення, на яких потрібно поговорити начистоту.

Приклад. Курс займався цим питанням. Викликали, слухали, і все це було офіційно, з протоколом і т. д. Скваність звітуючого вплинула на всіх слухаючих. А запитання:

- Як у тебе курсова?
- Пишу.
- Як готуєшся до семінарів?
- Сиджу і вчу і т. д.

Другий приклад. Хороший студент почав пропускати заняття. Група вирішила розглянути цей випадок. На збори прийшов і цей студент. І ось замість офіційності, натягненості, група інакше вирішила це питання. Ніхто не просив слова, а кожний вставав і говорив про те, що він думає про цього студента (студент хотів піти з університету), радив, хоча був і молодший за того, кому адресував свої слова. Недовго говорили, але виступало багато. Регламенту не дотримувались. Хто говорив 5 хвилин, хто і хвилину, але все сказано було товариському, від душі, так, як можна сказати своєму найближчому другу.

Не буду далі говорити, скажу одне: студент навчається, як і раніше, активіст. Ось тому я вважаю, що такі збори більше принесуть корисні, ніж «підготовлені» задалегідь звіти.

Комсомольський вожак і його помічники знаходяться серед комсомольців. Перші помічники — актив курсу. Але заспівувачем у всьому повинен бути комсорг. Особистим прикладом в навчанні, в роботі він повинен вести всіх за собою.

П. САЛТАНОВСЬКИЙ,
студент IV курсу істафу.

ЧУДОВА ТРАДИЦІЯ

На факультетах з'явилися яскраві, майстерно оформлені оголошення французькою мовою. Всі запрошувалися на вечір, присвячений радянсько-французькій дружбі. І, незважаючи на проливний дощ, всі прийшли. Великий актовий зал був переповнений. Прийшли студенти, викладачі, гості. Хвилювались не тільки виконавці, які перешіптувалися ще за кулісами; не менше хвилювалися і глядачі: тут перевіряється їх знання французької мови. Проведення таких вечорів уже стало на кафедрі іноземних мов традиційним. Адже це одна з кращих форм вивчення і закріплення навичок розмовної мови.

З професійною майстерністю виконала роль Джен у сцені з «Марії Тюдор» дипломантка хіміфаку Т. Іванова.

...Піднімається завіса. Дзвенить популярна радянська пісня «Если бы парни всей земли» французькою мовою. Її виконує чоловічий хор, соліст — студент III курсу мехмату А. Волошин. Бадьорі, сильні, сміливі юнацькі голоси.

Веселий французький гумор концерансьє М. Мірак'яна радує слухачів. М. Мірак'ян — вихованець нашого університету, постійний учасник французьких вечорів. Його непогана французька мова зайвий раз переконує студентів, що іноземну мову можна вивчити, було б тільки бажання.

Щедро нагородили оплесками слухачі студентку II курсу мехмату Людмилу Коров'янку, яка виконала популярну пісеньку відомого французького співаця-композитора Франсиска Лемарка «Лягушка». Хороше виконання цієї пісеньки під вдале супроводження оркестру багатьох слухачам нагадало дні Московського фестивалю молоді.

Багата програма вечора. Один за одним з'являються на сцені хлопці й дівчата. Лунає музика, звучать полум'яні вірші прогресивних сучасних французьких поетів. І знов пісні, арії з опер. ...На сцені С. Смешко — студент-

ка II курсу істфаку. В супроводі оркестру прозвучали оригінальні французькі естрадні пісні «Мій син», «Маленька Марі».

З великим успіхом була поставлена драматична сцена з п'єси В. Гюго «Марія Тюдор». Це перша спроба колективу поставити класичний твір. Молоді актори обрали оригінальну сцену п'єси, в якій з великою силою розкривається один з основних конфліктів твору — поєдинок жінок.

Роль Марії Тюдор виконувала студентка IV курсу істфаку Людмила Луценко, Джен — студентка IV курсу хіміфаку Тамара Іванова. Сцена була виконана з такою майстерністю, що, здавалось, грають не любителі, а професійні артисти. Важко сказати, хто грав краще. Обидві грали хороше: і гордовита, лукава і жорстока аристократка Тюдор-Луценко, і щира, відкрита, проста дівчина Джен-Іванова.

Вдало підбрані костюми, декорація, грим, галас натовпу, який доноситься з-за куліс (запис на плівці) в кульмінаційний момент страти, добре знання «артистами» своїх ролей — все свідчило про велику роботу колективу над п'єсою. І наслідок чудовий. Слухачі їх нагороджують гучними оплесками.

...Фарандола. Це народний танець півдня Франції. Темпераментний, ритмічний, бадьорий, танець цей особливо красивий при виконанні його в національних костюмах.

Гумористичні сценки «Найможевільнійший з трьох», «Полювання на левів» були виконані з майстерністю і з хорошим знанням мови. Треба сказати, що автор цих сценко, вона ж режисер і організатор вечора ст. викладач Н. Е. Свірська зробила все, щоб ввести максимальну кількість діючих осіб. Відчувається, що тут не самоціль, а прагнення залучити якомога більше студентів до вивчення мови.

В кінці ми побачили на сцені всіх виконавців. Серед них, серед своїх вихованців і-квітів — Надія Емануїлівна Свірська.

— Дякуємо Вам за велику естетичну насолоду, — чується в залі в шумі бурхливих оплесків.

І на закінчення мені хочеться навести уривок з листа до редакції першокурсниць мехмату З. Зименкової та Е. Захарської. Вони висловлюють точку зору глядачів. «...Ми вперше були на такому вечорі, і враження у нас найприємліші. Учасники вечора дійсно багато попрацювали, готуючи це свято радянсько-французької дружби. Надзвичайно багато зро-

била ініціатор організації вечора автор скетчів і концерансу Надія Емануїлівна Свірська... Хай частіше бувають такі вечори!».

Є. ГОГУНСЬКИЙ.

Від редакції:

Ось уже третій рік клуб іноземних мов при кафедрі іноземних мов ОДУ готує програми вечорів французькою, англійською, німецькою мовами. Найуспішніше працює у цьому напрямі секція французької мови. Тут більше 50 учасників з різних факультетів. Майстерність виконання, знання мови і програма вечора свідчать про велику і сумлінну роботу його організаторів.

ШУКАТИ ШЛЯХ ДО СЕРЦЯ ЧИТАЧА!

Стінна газета — зброя тоді, коли вона не висить, а «годиться», а читається. І не просто читається, а б'є в ціль: тривожить думку, почуття, сумління. Вона в нас — багітатор-пропагандист і колективний організатор. Вона — живий, спонукаючий до дії голос.

Журі конкурсу на кращу стіннівку факультету цього року було поставлено в нелегке становище: між хорошими газетами різниця невелика, між гіршими — так само. Після обміну думками члени журі вирішили так:

I і II місця поділити між газетами «Філолог» і «Історик»;

III місце присудити газеті «Земля і надра»;

IV місце — газеті «Радянський математик»;

V місце — газеті «Радянський фізик».

Останні місця — газетам «За мічурінську біологію», «За педагогічні кадри», «Радянський хімік».

Прийнято щоразу говорити, що газети в порівнянні з минулим роком вирости. Так, вирости. Але не всі або не зовсім. Скажімо, «За педагогічні кадри» (факультет іноземних мов). Незважаючи на передостаннє місце, ця газета по-кращала, стала цікавішою, але їй не вдалося ще «векочити» у першу п'ятірку (на зборах М. П. Мудесігі під схвальні вигуків товаришів Нушикян, Кухаренко та інших заявила, що факультет відстоїть свою філологічну честь — і «За педагогічні кадри» будуть в числі перших).

Газета «За мічурінську біологію» протягом останніх років міцно засіла на своєму VI місці. Це одна з тих газет, які нецікаво читати, бо в ній одноманітний стиль — стиль адміністративно-звітної інформації. Є тут факти, є прізвища студентів, є проценти, є овказівки на недоліки, але немає гарячого, хвилюючого слова. А без нього будь-які факти — мертві. Хіба цікаво читати списки студентів? А от біологи друкують статтю, де перераховується не більше, не менше, як 60 прізвищ: декілька десятків працювали добре, ін-

Але цього не можна сказати про інші секції. Тут ще немає твердого колективу, немає таких гарячих організаторів. Не налагоджено зв'язків з факультетом іноземних мов.

До речі, факультет також готує подібні вечори, але чомусь обмежується виступами на своїй факультетській сцені. А хіба не можна було б такі вечори організувати на всіх трьох мовах, об'єднатись і виступати перед всією молоддю університету?

Будемо сподіватись, що організатори вечорів на факультеті іноземних мов підуть назустріч всім студентам ОДУ.

Співає Л. Коров'янку в супроводі естрадного оркестру. (Фото зліва).

Інтермедія Н. Е. Свірської «Полювання на левів».

Фото П. Дутка і К. Ляльчука.

За кулісами після закінчення сцени з «Марії Тюдор».

(Закінчення на 4 стор.).

ШУКАТИ ШЛЯХ ДО СЕРЦЯ ЧИТАЧА!

(Закінчення. Початок на 3 стор.)

косяками-трикутниками, програє в змісті «Радянському математику». Необхідно більше уваги приділити коротким нарисам про людей, питанням партійної і комсомольської роботи.

«Радянський математик» — газета, що другий рік підряд рветься в число передових і в той же час мовчки змагається з газетями-фізиком. В ній досить повно висвітлюється навчання студентів, їх трудова дисципліна. «Знайомі обличчя», «Поруч з добром уживається зло» — такі і їм подібні статті-памфлети гостро ставлять проблеми моралі, ставлення до праці. Є тут хороші карикатури і нотатки-роздуми про іспитову сесію. Однак чимало в цій газеті загальних просторуків про народну дружину, художню самодіяльність і спорт. Неконкретність таких матеріалів — це відписка, так само як і довгезлі біографії вчених-математиків чи примітивні вірші Верного. Ширше і конкретніше відтворювати всі ділянки роботи, м'якше і вигадливіше оформляти свою газету — цьому треба ще вчитись редколегії «Радянського математика».

По художньому оформленню зразком для всіх може бути газета «Земля і надра» (звичайно, не кожен номер). Фон, заголовок, ілюстрації — все тут прагне до найвищої відповідності генеральній темі газети. І за змістом це одна з кращих стіннівок. Тут уже відвикають від загальних передових, культивують живі репортажі і статті-заклики про відставання географічного факультету в спортивних змаганнях, художній самодіяльності і роботі народної дружини. Жаль тільки, що редколегія не повідомляє читачів про те, що ж змінилось після виступу газети. Журі визнало, що найкращим е

новорічний номер «Земля і надра». Найцікавіше в ньому — дружні, дотепні шаржі на викладачів і студентів, глибокі думки в статтях. Проте протягом року редколегія працювала нерівномірно: є зовсім нецікаві номери (№№ 4, 5, 7) — нудні інформації про наукову роботу і сесію. Загалом, газеті «Земля і надра» потрібно більше уваги приділяти питанням комуністичної моралі, побуту, роботі вечірнього відділу, нарисам про комсомольців.

Цього року журі вирішило поділити I і II місця між газетами «Філолог» та «Історик». Не тому, що на пальцях не можна було підрахувати «очків», а тому що між ними дуже багато спільного. Обидві найповніше відтворюють життя своїх факультетів, обидві виходять регулярно, а не тільки до свят, обидві мають цікаві сатиричні додатки, обидві найвпливовіші в розумінні критики і самокритики. Але є в них і відмінне: «Філолог» вийшов 12 разів, «Історик» — 15 (інші газети 9—10 разів). «Історик» сильний тематичними добірками, «Філолог» — жанрами, він більш «читабельний».

В газеті «Історик» ви знайдете все: інформації про курсові роботи і спорт, дискусію про підготовку істориків, статті про партійні доручення і комсомольські збори, про роботу профгравців і наукове життя, нариси про «маяків» факультету і коротенькі «шпильки» на адресу ледарів. Але стиль багатьох матеріалів — сухо-офіційний, бідний.

Інша картина у філологів. Вони не можуть похвалитися «широтою охоплення дійсності», але писати живо, різноманітно у них треба вчитись всім газетам. Ви тут знайдете 5 хороших фейлетонів («Мозолі», «А чи добрі?» та ін.), віршовані і прозові гуморески, майстерні фоторепортажі, короткі інтерв'ю, статті про роботу комсо-

мольських груп, матеріали про рейд газети в гуртожитки і т. п. «Філолог» виявив хорошу ініціативу, організувавши конкурс на кращу курсову газету, але не бажано було б, якби «місцеві» інтереси відтягли на себе кращих кореспондентів факультетської газети.

Сила першої-ліпшої стіннівки — в кадрах, в людях, що вміють писати і люблять газетярську справу. Тільки вони здатні на ділі забезпечити бойовий наступальний дух, знайти шлях до читачів. Авторитет газети завойовує партійною принциповістю і вмінням кожну справу довести до кінця. Не завжди цю просту істину розуміють редколегії. Інакше вони б систематично вели рубрику «Слідами наших виступів». Це — перший покажчик впливу, дійовості газети і прагнення зачепити проблему не залишити поза увагою. Безперечно, є користь з того, що, наприклад, «Радянський математик» друкує неспівні замітки про шпаргалників: може декому з них стане соромно. Але хіба так газета повинна боротися проти нечесності? В даному випадку потрібний був нещадний і дотепний фейлетон, який би став предметом обговорення в кожній комсомольській групі механіко-математичного факультету, на якому ледачими студентами вигадана теорія — безшпаргалки іспиту ніхто не складе. Ми взяли лише один приклад. Але він — типовий, характерний для «Землі і надр», «Радянського фізика», «За педагогічні кадри» та ін. Мало надрукувати критичний матеріал — треба добитись того, щоб він став в центрі уваги громадськості.

В цьому відношенні партійним і комсомольським бюро факультетів необхідно підтримувати стіннівки, притягати до відповідальності тих, хто ігнорує критичні зауваження, не дає відповіді газеті.

Сила стіннівок — в їх живому стилі і високій культурі мови, в змістовності матеріалів, поданих у різноманітних жанрах. Стиль і мова наших газет викликає занепокоєння: в багатьох матеріалах панує мертвотна канцелярська мова, а то просто й неграмотність, на зразок: «мало ще велоєь роботи для улущення положення» («Радянський хімік»), «після лекції задавалися питання» (цікаво б запитати редколегію «Історика» — чого це питання, як той Стецько, почали задаватись?). Дуже несутють мову газет вірші місцевих початківців. Почитавши їх, можна висловити своє враження словами невідомого поета з «Радянського фізика», який добре сказав: «Хоч реви!» І справді, заревеш, коли прочитаєш таке:

Плачєт урна без окурков,
А окурки тут и там.
И никто не собираєт их
По грязным полкам и углам!
(«За мічурінську біологію»).

Такі шедеври по формі і змісту можна віднайти у всіх газетах природничих факультетів. А жаль, стіннівкам подібні прикраси не потрібні. Серйозне заперечення викликають вірші та оповідання, що вміщуються на сторінках газети «За педагогічні кадри». Сентиментальщина, салонно-альбомна лірика про дріб'язкові почуття, від якої тхне мішанством і пошлістю, — ось провідні мотиви в «творіннях», надрукованих в новорічній

газеті. Створюється враження, що факультетські графомани мають порівняно легкий доступ на шпальти солідного органу.

Дуже прикро, що, за винятком газети «Земля і надра», стіннівки не брали участі в роботі багатотиражки «За наукові кадри». Це вкрай необхідно: адже в газетах, що виходять раз на місяць, часто матеріали «старіють». В таких випадках їх треба передавати до ба-

гатотиражки, через неї добиватись розв'язання тих чи інших питань.

Розглянувши питання про підсумки конкурсу на кращу стінгазету, партком університету зобов'язав редколегії всіх стіннівок значно поліпшити свою роботу, а партійні і комсомольські організації керувати пресою конкретніше, повсякденно і вимогливо. Стінна преса університету повинна стати однією з кращих у місті.

4 ДНІ БОРОТЬБИ

28 травня тренери вузів міста Одеси з легкої атлетики поклали край прогнозам у весняному сезоні: все стало ясним після того, як закінчилась першість вузів.

Виступ наших легкоатлетів залишив добре враження. Навіть виступаючи без кількох сильніших легкоатлетів, ми зайняли друге місце. Ось результати в загальнокомандному заліку (не враховуючи виступу десятиборців, які виступали пізніше):

I місце — педінститут — 43.348 очок.

II місце — ОДУ — 38.733 очка.

III місце — медінститут — 30.951 очко.

IV місце — політехнічний — 20.717 очок.

V місце — інженерно-будівельний — 18.681 очко.

VI місце — ОЕІЗ — 17.008 очок.

Так, непогано. Лише 4.616 очок віддає нашу команду від лідера. Наші юнаки і дівчата завоювали 24 призових місця.

Сенсацією № 1 була перемога чоловіків у естафеті 4×100 м. Результат команди (Костюков, Федоров, Семенов, Моцаренко) — 41,8 сек. Дівчатам у естафеті не пощастило — вони були лише другими. Відчувалась відсутність майстра спорту Надії Угрик, яка тими днями брала участь у матчі 4-х в Ленінграді.

Щасливою дистанцією для наших була «чотирьохсотка». У жінок першою була студентка I курсу факультету іноземних мов Г. Вітебська (рівно 60 сек!), а у чоловіків — першокурсник фізфа-

ку М. Семенов (51,8 сек). Впевнено зайняли перші місця наші «сестри Пресс»: Л. Бабенкова в штовхальні ядра (11 м. 13 см.) і В. Полянська в метанні диска (39 м. 97 см). Рекорд університету в метанні спису встановила Лариса Щербань (мехмат) — 37 м. 13 см.

2 призових місця приніс наш бар'єрист Анатолій Ворзенков. Він пробіг 110 метрів з бар'єрами за 16,2 сек., а 400 м. з бар'єрами — за 59,0 сек. Хорошу суму очок принесли п'ятиборки А. Гребенникова і О. Косякова, які посіли 2 і 3 місця.

М. ТИМАШОВ.

Наш фотокореспондент Г. Еліа побував у неділю в спортивно-оздоровчому таборі ОДУ. Він побачив там енергійну підготовку до відкриття табору.

О. О. Мишаков

17 травня 1962 року передчасно помер Олексій Олексійович Мишаков — головний бібліограф наукової бібліотеки ОДУ.

В особі О. О. Мишакова наукова бібліотека і географічний факультет ОДУ понесли тяжку втрату.

Закінчивши в 1928 році наш університет, О. О. Мишаков 16 років працював викладачем-географом у вищих і середніх учбових закладах Одеси, зарекомендувавши себе як прекрасний викладач, високообізнаний лектор, чуйний вихователь. Останні 18 років життя О. О. Мишакова були тісно пов'язані з Одеським університетом, його бібліотекою та географічним факультетом. Чудовий спеціаліст — бібліограф широкого геолого-географічного профілю, він вклав багато сил у справу створення зручного, науково-достовірного довідково-бібліографічного апарату бібліотеки.

Олексій Олексійович був чесною, принциповою, вимогливою і чуйною людиною, користувався великою повагою і любов'ю всього колективу ОДУ.

Світла пам'ять про О. О. Мишакова — прекрасного бібліографа, товариша і друга назавжди збережеться у серцях всіх, хто знав його.

Колектив наукової бібліотеки.
Професорсько-викладацький
склад геофаку ОДУ.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

ВІД БІБЛІОТЕКИ ДО БОТСАДУ

Багато писали у нас про факультетські стінгазети. А є ще стіннівки і в ректораті, і в майстернях, і в друкарні, і в усіх наших установах.

З цих газет найкраще враження справляє стіннівка наукової бібліотеки «Советский библиотечарь» (редактор — Е. М. Зінкова). Газета виходить систематично (щомісяця) і є бойовим органом колективу бібліотеки. У статтях йдеться і про поліпшення обслуговування читачів, і про впорядкування каталогів, і про підвищення кваліфікації працівників тощо. Знаходиться в газеті місце для веселих жартів. Особливо слід відзначити чудове оформлення газети; завдяки роботі тт. Н. С. Юсім і Л. С. Стільве, газета завжди оригінальна, завжди приваблює увагу читача. Заслугою «Советского библиотечаря» є й те, що він підтримує систематичний зв'язок з колишніми працівниками бібліотеки — нині пенсіонерами.

Перед нами — стінгазета ботанічного саду ОДУ «За мичуринскую биологию» (редактор — Б. М. Колесников). Виходить вона менш регулярно, бідно оформлена, містить в собі мало матеріалу з життя колективу, мало ділової крити-

ки. Як правило, газета не замінюється повністю, а лише окремі статті замінюються на стандартному стенді. Хороше починання належить члену редколегії Т. І. Савченко — вона організувала періодичний випуск спеціального додатку до стінгазети під назвою «Наблюдайте природу». Проте, на жаль, цього року ще не вийшло жодного номера додатку.

Розміри газетної статті не дозволяють детально розповісти про роботу редколегії стіннівки ректорату, про цікаві окремі номери газети кафедри іноземних мов.

Стінгазети друкарні («Поліграфіст»), астрономічної обсерваторії («Земля і небо»), учбово-експериментальних майстерень («За коммунистический труд») взагалі випускаються від свята до свята. Якщо «Поліграфіст» справляє непогане враження своїм зовнішнім оформленням, то про останні дві і цього сказати не можна. Домінують офіційні матеріали, немає критичних виступів. Правда, редактор газети «Земля і небо» В. К. Абалакін заявляє, що адміністрація обсерваторії перешкоджає вміщенню в газеті критичних матеріалів. Цікавий факт.

На закінчення хочу відзначити такий досить дивний факт, що наш Науково-дослідний інститут фізики взагалі не випускає газети.

М. Н. ШВЕЦЬ.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 4. 1 ЧЕРВНЯ 1962 Р.